

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Κύριο
Ιωάννη Γιαννάκενα
Εκδότη – Διευθυντή Εφημερίδας
«Φλόγα της Μακεδονίας»
Τ.Θ. 11119
54110 Θεσσαλονίκη

Αθήνα, 1 Απριλίου 2011

Κύριε Διεθνεύται,

Ως τακτικός αναγνώστης της έγκριτης και άκρως ενδιαφέρουσας εφημερίδας σας, έλαβα και το τ.49 (Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2010), στο οποίο και πάλι αναφέρεται η νομοθετική προσπάθεια, που έκανα ως Υπουργός Εθνικής Αμύνης με το Ν. 1911/1990 για την διάσωση και εξορθολογισμό των οικονομικών του Μετοχικού Ταμείου Στρατού.

Για την ενημέρωση τόσος την δική σας όσος και των αναγνωστών σας θα ήθελα να αναφερθώ δι' ολίγων στην προσπάθεια αυτή, που δυστυχώς δεν ευοδώθηκε.

Από της αναλήψεως των καθηκόντων μου το καλοκαίρι του 1989 ενημερώθηκα για την οικονομική κατάσταση του Μ.Τ.Σ. και είχαν υποβληθεί από την στρατιωτική ηγεσία του Γενικού Επιτελείου Στρατού προτάσεις για την αντιμετώπιση της διαφαινομένης από τότε φθίνουσας διαχειριστικής καταστάσεως του Ταμείου. Έτσι με την πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία που προωθήσαμε τότε στην Βουλή αποφασίσαμε να θεσμοθετηθεί από 1-1-1992 ο διαχωρισμός του Μ.Τ.Σ. σε δύο Ταμεία, ένα για τους προερχόμενους από τον Στρατό Εηράς και ένα για τους προερχόμενους από την Ελληνική Αστυνομία και την πρώην Χωροφυλακή. Στην κατατεθείσα προς ψήφιση διάταξη προεβλέπετο η κατανομή των πόρων και της περιουσίας του υφισταμένου Ταμείου προς τα δύο νέα, η απαλλαγή τους από κάθε φόρο ή τέλος υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων και διεσφαλίζοντο τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του πολιτικού προσωπικού, που υπηρετούσε τότε στο Μ.Τ.Σ. και θα μετεφέρετο στα νέα Ταμεία. Η ρύθμιση αυτή συμπεριελήφθη ως άρθρο 27 στο Ν. 1911/1990 και ψηφίστηκε ομόφωνα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Οι αντιδράσεις όμως επί του ψηφισθέντος νόμου άρχισαν αμέσως. Οι προερχόμενοι από την Αστυνομία και πρώην Χωροφυλακή μερισματούχοι, αλλά και οι εν ενεργεία συνάδελφοί τους, μη θέλοντας τον διαχωρισμό, αντέδρασαν έντονα

προς πάσαν κατεύθυνση. Από την ηγεσία της κυβερνήσεως, από όλα τα κόμματα, από τους συναδέλφους βουλευτές και από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως δέχθηκα πιέσεις έως και επιθέσεις, για να μεταπειστώ και να αινιγματίσει η δημιουργία των νέων Ταμείων. Το Γενικό Επιτελείο Στρατού και εγώ προσωπικά, πιστεύοντας στην ορθότητα της λύσεως, αρνηθήκαμε οποιαδήποτε υπαναχώρηση από την ήδη ψηφισθείσα διάταξη, τελικώς όμως τον Δεκέμβριο του 1992 με το άρθρο 39 του Ν. 1975/1992, αρμοδιότητος του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ετέθη ως όρος υλοποίησης του διαχωρισμού η έκδοση σχετικού Προεδρικού Διατάγματος. Βεβαίως το σχετικό Διάταγμα δεν εξεδόθη ποτέ και φθάσαμε πλέον στην σημερινή απαράδεκτη κατάσταση αδυναμίας καταβολής του προβλεπόμενου και δικαιούμενου μερίσματος.

Αισθάνθηκα ηθικά δικαιωμένος όταν διάβασα προ μηνών ότι ο νέον Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Ευάγγελος Βενιζέλος θεώρησε ως μόνη λύση για την επιβίωση του Μ.Τ.Σ. τον διαχωρισμό του κατ' εφαρμογή του Ν. 1911/1990. Η αδρανοποίηση όμως έκτοτε της σχετικής σκέψεως – εξαγγελίας του με οδηγεί στο λογικό συμπέρασμα, ότι οι πιέσεις που δέχθηκε θα ήταν αφόρητες και έκρινε λιγότερον επιζήμιες πολιτικά τις περικοπές των μερισμάτων και άλλων βοηθημάτων του Μ.Τ.Σ., που συμπεριελήφθησαν στο ψηφιζόμενο τις ημέρες αυτές φορολογικό νομοσχέδιο.

Θεωρώ ότι και η «λύση» αυτή που δόθηκε, όπως και τόσες άλλες στο παρελθόν, με πώληση π.χ. και μάλιστα σε εξευτελιστικές τιμές ακινήτων του Ταμείου, είναι εμβαλωματική και δεν επιλύει το πρόβλημα, αλλά αντίθετα οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην οικονομική απαξίωση και εν τέλει στην χρεοκοπία του Μ.Τ.Σ. Πιστεύω λοιπόν ότι η άμεση εφαρμογή του άρθρου 27 του Ν. 1911/1990, έστω με την έκδοση του σχετικού Π. Δτος, που προβλέπεται από το Ν. 1975/1992, είναι η μόνη διέξοδος για την σωτηρία και διάσωση όχι μόνο του Μ.Τ.Σ. αλλά και του νέου Ταμείου για τους υπηρετούντες στην Αστυνομία Πόλεων το οποίο θα προκύψει.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

Ιωάννης Μ. Βαρβιτσιώτης